

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7646

гр. София, 06.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **2356** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на П. А. Н., Р. П. Н., действаща лично и със съгласието на баща си и законен представител П. А. Н., и Р. Н. А., всички жалбоподатели чрез адв. С. Д., срещу Заповед № РИС25-РД48-3/16.01.2025 г. и Заповед № РИС25-РД48-4/16.01.2025 г., и двете издадени от вр.и.д. кмет на СО – район „Искър“, с които на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 6 и т. 8 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община се отменя Заповед за настаняване № РИС18-РД66-70/16.08.2018г. на кмета на СО – район „Искър“ и се прекратява сключеният въз основа на нея договор за наем за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, състоящ се от две стаи, кухня и обслужващи помещения /АОС № 1516 от 10.03.2014г. на СО – „Искър“/.

С жалбата е направено и особено искане за спиране изпълнението на заповедите, обосновано с твърдения, че съгласно заповедта за настаняване в жилището е настанено малолетно лице, чиито интереси следва да бъдат съблюдавани и своевременно защитени, като предварителното изпълнение на заповедите ще е в нарушение на неговите законни права и интереси. Отделно, сочи се, че един от адресатите на Заповед № РИС25-РД48-3/16.01.2025 г. – Р. П. Н., е непълнолетно лице и също са застрашени интересите по отношение на жилищните му нужди.

Съдът, след като се запозна с искането за спиране, приложените по делото писмени доказателства и административна преписка, приема следното:

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение е допустимо, доколкото е направено от лица, адресати на оспорените актове, по време на висиящността на процеса по оспорването на заповедите, поради което и подлежи на

разглеждане по същество.

Разгледано по същество, искането е и основателно, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 46, ал. 5 ЗОС заповедта, с която се прекратява наемното правоотношение, може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго.

Изяснено е в съдебната практика, че, за разлика от случаите по чл. 60 АПК, в които административният орган прави преценка за наличието на предпоставките, обуславящи допускането на предварително изпълнение на издадената от него заповед, при допуснато от закона предварително изпълнение законът предполага наличието на поне една от предпоставките по чл. 60 АПК, поради което спиране може да бъде постановено от съда, само ако съществува възможност изпълнението да причини значителна или трудно поправима вреда (чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК). Така, например, определение № 6846 от 22.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5661/2023 г., IV о., определение № 9327 от 2.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7409/2024 г., IV о. и др.

Настоящият съдебен състав приема, че от представените писмени доказателства се извежда извод за възможността предварителното изпълнение на процесните заповеди да причини на оспорващите значителни или трудно поправими вреди, които по значимост са противопоставими на обществения интерес, заради който законодателят е допуснал предварително изпълнение на административния акт по силата на закона. В случая липсват данни да разполагат с друго жилище, годно за живеене, а в процесното е настанено и лице в уязвимо положение – малолетен член на домакинството, както и един от адресатите на оспорената Заповед № РИС25-РД48-3/16.01.2025 г. е непълнолетен, поради което съдът приема, че предварителното изпълнение на заповедите ще доведе до застрашаване жизнено важни интереси на жалбоподателите и членовете на домакинството. Следователно, в конкретния случай са налице основания за спиране изпълнението на оспорените заповеди, в съответствие с чл. 6 АПК, който, като регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията, предвижда с административния акт да не се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, както и да се избере по-благоприятната принудителна мярка. Предварителното изпълнение на заповедите би засегнало пряко основно човешко право на жалбоподателите и членовете на домакинството, което право е защитено от чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Преценката за наличието на предпоставките по чл. 8, ал. 2 от Конвенцията, които допускат изключение от принципа за неприкосновеност на жилището, а именно такива, свързани с националната и обществената сигурност или с икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите, не може да бъде извършена, без да се осъществи цялостен съдебен контрол върху оспорената заповед. Отделно от горното, съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административните актове, няма да се затрудни или осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай на отхвърляне на жалбата, както и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да настъпят вреди, които са трудно поправими. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на

твърдяното от оспорващия негово право да държи имота, което се засяга от заповедта. Гореизложеното дава основание на съда да приеме, че реално застрашените с оспорвания акт права и интереси на оспорващия са по-значими в сравнение с презумирания по закон интерес на общината и следва да бъдат защитени. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране на предварителното изпълнение на оспорваните заповеди /още повече, че има данни за плащане на наемната цена/, а в същото време спирането ще даде възможност до разрешаване на спора с влязъл в сила акт жалбоподателите и настанените членове на домакинството да не бъдат лишени от жилище. В тази връзка съдът взе предвид и обстоятелството, че спирането на изпълнението е временна мярка, до решаване на спора по същество с влязъл в сила съдебен акт.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че следва да се постанови спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РИС25-РД48-3/16.01.2025 г. и Заповед № РИС25-РД48-4/16.01.2025 г., и двете издадени от вр.и.д. кмета на СО – район „Искър“.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 46, ал. 5 ЗОС, Административен съд София – град, 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по искането на П. А. Н., Р. П. Н., действаща лично и със съгласието на баща си и законен представител П. А. Н., и Р. Н. А. допуснатото по силата на чл. 46, ал. 5, изр. 2 от Закона за общинската собственост предварително изпълнение на Заповед № РИС25-РД48-3/16.01.2025 г. на вр.и.д. кмет на СО – район „Искър“ и Заповед № РИС25-РД48-4/16.01.2025 г. на вр.и.д. кмет на СО – район „Искър“ до приключване на производството по оспорването им с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: